

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5285/2023
04.05.2023. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ББ из ..., коју заступа ћерка ВВ из ..., предлагача ГГ, ДД и ЂЂ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2642/22 од 17.11.2022. године, у седници одржаној дана 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2642/22 од 17.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2642/22 од 17.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 43/19 од 16.06.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за изузето грађевинско земљиште кп. бр. .. у површини од 28а 68 м2 уписано у ЛН бр. .. КО ..., власника АА у уделу од 1/3, држаоца ББ у уделу од 1/3 и држалаца ДД, ГГ и ЂЂ у уделу од 1/3, у укупном износу од 2.304.754,51 динар. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде за парцелу из става првог изреке исплати: предлагачу АА износ од 768.251,50 динара, предлагачу ББ износ од 768.251,50 динара, предлагачима ГГ, ДД и ЂЂ износ од укупно 768.251,50 динара, у року од 15 дана. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да на име трошкова ванпарничног поступка исплати предлагачима износ од 309.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2642/22 од 17.11.2022. године, потврђено је наведено првостепено решење у ставу првом и другом изреке и у том делу одбијена је као неоснована жалба противника предлагача, а укинута је у ставу трећем изреке о трошковима ванпарничног поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачима новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње аутопута, коју је дужан да исплати противник предлагач као корисник експропријације, као и наводе изнете у ревизији противника предлагача, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, применом члана 404. ЗПП. Правно становиште нижестепених судова у овој правној ствари у складу је са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права код одређивања новчане накнаде за земљиште чији је статус из пољопривредног у грађевинско земљиште промењен пре него што је непокретност експроприсана правноснажним решењем надлежног органа управе, односно након што је планским документом који је ступио на снагу пре донетог решења о експропријацији, извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште. Правилна примена материјалног права у стварима као што је ова, почива на одредбама чланова 41. став 2. и 42. став 1. Закона о експропријацији и чланова 82. и 83. став 2. Закона о планирању и изградњи, у складу са којима је одлучено у овом конкретном случају. Имајући у виду да је питање накнаде везано за чињеничну ситуацију експропријације извршене након што је планским документом промењена намена земљишта из пољопривредног у грађевинско земљиште, већ разматрано у установљеној судској пракси инстанционо највишег суда у Републици Србији, не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Услови нема ни за разматрањем питања начина утврђења тржишне вредности непокретности, која је у овом случају утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у бројним одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума које је вештак узео у обзир приликом одређивања тржишне вредности конкретне непокретности.

Из изнетих разлога, оцењено је да нису испуњени законом прописани услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 26.06.2019. године. Вредност предмета спора по највишем појединачном захтеву предлагача као обичних супарничара износи 768.251,50 динара динара, што не прелази прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије. Стога, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона парничном поступку, у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић